

Shri Raghunath Temple MSS. Library,
JAMMU

No. १४५२

Title मनुमान मणि दीधिति हिप्पनी

Author म. म. जगदीश;

Extent १५ Age २

Subject न्याय वे शैक्षणं

१०७७

सुनुमानमणिदीपिनिरिपणी

१५५२

१०७७

१५

स्यामासत्तुं दुर्घटमिति भावः न चैवमुक्तरीत्या प्रवृत्त्यादावपि फलानुपधाय कत्वा निश्चयस्य प्रमात्तुग्रहः प्रतिबंधः
 को न स्यादत तत्रेष्टापत्तिमाह प्रमात्तु निश्चयस्येति ननु प्रमात्तु निश्चयस्या विरोधित्वे भ्रमत्वेन गृहीयमाण्यादा
 वाधादिनिर्णयादिशिष्टधीर्न स्यादत आह सर्वत्रेति हेतुभावइति इष्टो नार्थं भ्रमत्वाग्रहः प्रयोजक इत्यन्वत
 यात्वे हेतुत्वे प्रतिबंधकत्वे च प्रमात्तु निश्चय प्रयोजकः भवेदित्यन्वयक्रमेण शाब्धिप्रवृत्तनुमित्यादेकारणता
 वच्छेदकनिष्ठं भवेदिति तदर्थं ननु प्रमात्तु ज्ञानस्यापि विरोधित्वे शंखो न स्वेतइति भ्रमस्त्वत्वे पिशंखः श्वेतइत्यनुमि
 तिन स्यादतस्तत्रेष्टापत्तिमाह शंखादाविति स्वरूपेति प्रमात्तुना निश्चयमाने पित्यर्थः मिश्रोक्तमाशंकते अ
 धेति लाघवेनेति वाधनिश्चयाभावहेतुत्वापेक्षया लाघवेनेत्यर्थः शयमिके प्रत्यक्षव्यभिचारादो पितुः पुत्रावि
 रहविशिष्टो वाध निश्चयाभावस्यैव विशिष्टप्रत्यक्षहेतुत्वेन ननु संसृष्टत्वज्ञानस्येत्प्रशयनाह शाब्दानुमित्येति ज
 न्यतातु प्रत्यक्षां न्य विशिष्टज्ञानत्वेन विशिष्टानुमितित्वादिनावेत्तावधेयायद्यपि वाध निश्चयदशायां स्मरणोप

मिसरनुद्यातत्रापि संसृष्टत्वधियः कारणात् मुचितं तथाप्युपमिते रतिरित्येव विवादात् स्मरणस्य चोद्धो धक वि
 रहादपि बाधनिश्चय दशायां अनुसति संभवात् स्यादनुमितो रेवोपादानं ननु बाधस्यानुमित्यविरोधित्वे हेत्वा
 भासतान स्यादत आह आस्तांश्चैतितस्यैवेति पक्षसाध्ययोः संसृष्टत्वज्ञानस्यैवेत्यर्थः परामर्शस्येति विरोधितया
 हेत्वा स इति पूर्वोक्तान्वयः दोषमात्रस्यैवानुमिति जनकज्ञानविरोधित्वादिति भावः ननु साध्ययो संसृष्टत्वज्ञानस्या
 नुमिति हेतुत्वे धूमव्यापकवद्भाववज्रमित्यादि परामर्शजले धूमाभाव इत्येव नुमितिर्न स्यात् साध्याप्रसिद्धा
 तसं संसृष्टत्वज्ञानसंभवादितस्तत्रेष्टापत्तिमाह विलयतां चेति ननु परामर्शस्य प्रागुत्पन्नसमकालोत्पन्नमुत्पन्नरोत्प
 न्नं वा संसृष्टत्वज्ञानं हेतुस्तत्र नाद्यत्स्यात् संशयेति संशयासत्त्वसमये परामर्शोत्पादे नुमित्यनुत्पादप्रसंगाद्विरो
 जना प्रागुत्पन्नस्य निश्चयात्मन संसृष्टत्वज्ञानस्यानुमिति हेतुत्वसंभवि विनं पक्षासंपत्त्यर्थमवेक्षितया परामर्श
 तरानुमिच्छया तस्मादादौ निश्चयासत्त्वदशायां मिति नोक्तं ननु परामर्शसमानकालोत्पन्नमेव संशयज्ञान

हेरव

मनुमितिहेतुरिति द्वितीयस्तु कल्पस्तस्य सिद्धत्वनियमेऽप्यनुमिच्छयैव पक्षतासंभवादत आह सिद्धि सा सादृश्येति
नेति परामर्शदशायां न त्सा मग्याः प्रतिबंधात् साध्य संशयासंभवात् सिद्धिपर्यंतानुशरणं ननु परामर्शो नरमेव संश
यात्मकं संसृष्टं ज्ञानं भविष्यतीति त्वस्तत्तरकल्प इत्यत आह सति ती संशयायोगादिति व्याप्य दर्शनोत्तरं सा
ध्यवत्तानिश्चयस्य संभवेऽपि पक्षासंपत्त्यर्थः मनुमिच्छाप्रेक्षणात्वावत्पर्यंतं परामर्श एव न तिष्ठेदिति भाव ननु भ्रमत्
ज्ञानानास्त्वेदित्वाध निश्चयत्वेन न प्रतीतिबंधकत्वं किंतु प्रमात्वनिश्चयास्त्वेदित्वाध ज्ञानत्वेनैव तथा त्वनिश्च
यत्वेऽस्योभयात्र प्रवेशेऽपि भ्रमत्वापेक्षया प्रमात्वस्य लघुत्वादिसाशंक्यनिराचष्टे एतेनेति स्वरूपसत्यपि बा
धनिश्चये शाब्दानां सादि ज्ञानानुत्पादे नेत्यर्थः ननु बाधग्रहस्य प्रमात्वनिश्चयदशायां शाब्दादि ज्ञानानुत्पादो वि
वादग्रस्त इत्यत आह विपर्ययमेव चेति प्रमात्वेन निश्चयमान बाधज्ञानत्वापेक्षया भ्रमत्त्वज्ञानानास्त्वेदित्वाध
निश्चयत्वेनैव सर्वत्र प्रतिबंधकतायां लाघवं प्रमात्वनिश्चयत्वापेक्षया बाधनिश्चयत्वं लघुत्वादित्यर्थः नवा

32 32

सर्वत्र साध्ये वाधग्रहस्य प्रमात्वं भ्रमत्वापेक्षया लघूयेन तत्त्वद्वयितमेव प्रतिबंधकतावच्छेदकं स्यादिति साशये न ह स्फुटतरे चेति न तल्लि लाघवं स्फुटिकर्तुं स्वमतं व्याकरोति गोत्वाद्यप्रकारकैः स्यादिति गौरवं स्फुटिकर्तुं मवरमत्तं व्याकरोति वाधग्रहश्चेत्सादिप्रकारकत्वादित्यादिना हेत्वभाववद्दिशेष्यकगोत्वाभावसोपग्रहरननु भ्रमात्वं ज्ञानतात्वं दित वाधनिश्चयत्वेन प्रतिबंधकत्वे स्यात्प्रामाण्यनिश्चयानात्वं दित एव प्रमात्वं निश्चयो निविष्ट इति लाघववै परीत्यात्प्रमात्वेन निश्चयमानं वाधज्ञानमेव प्रतिबंधकं युक्तमत आह उक्तप्रायं चेति तथा च प्रमात्वाज्ञानस्य प्रयोजकत्वे व्याप्तादिज्ञानप्रत्यपि प्रमात्वेन निश्चयमानमेव व्यभिचारादिज्ञानं विरोधी स्यादिति भावः सर्वप्रमात्वं निश्चये स्यैव प्रतिबंधकत्वेन ननु प्रमात्वेन निश्चयमानस्येत्यर्थः प्रायपदं यद्यपि दं प्रतिवेदिनत्वं तथापि प्रमात्वं नानाविधत्वादेकवाधप्रमात्वेन निश्चयमानवाधज्ञानत्वेन प्रतिबंधकत्वे अन्यविधप्रमात्वेन निश्चयमाने सत्यपि वाधग्रहे अनुमिति स्यादस्माकं तु यद्यदुपप्राप्ता एतान् दशां वाधनिश्चये सत्यपि

हेरं व

विशिष्टबाधनस्तदप्रामाण्यज्ञानाभावकूट विशिष्ट बाधनिश्चयत्वेनैव प्रतिबंधकत्वादप्रामाण्यज्ञानाविधत्वेपि प्रसा
ह्याभावादित्येव मूलमुक्त रिति धेपे ननु तद्व्याप्य दर्शनाभाव विशिष्ट स्यैव बाधनिश्चयस्य तद्विशिष्ट धिप्रति
बंधकत्वा बाधस्यानुमितिगोधात्वं दुर्घटमिसा शंक्य निराचष्टे न चेति वाच्यमित्यन्वयः अकिंचित्कारं प्रति
बंधाशमतच्छेत्तेपि बाधनिश्चयसत्त्वेपि तनाशानंतरमेवेति बाधनिश्चयनाशानंतरमेवेत्यर्थः तथाच स
तिवाधे प्रत्यक्षमप्य सिद्धमेवेति भावः सत्यपि बाध निर्णये लौकिकादि प्रत्यक्षस्यानुभविकत्वमालक्ष्याः परै
रापि निप्रोचैरपि दोष विशेषलौकिकसंनिकर्षादि जन्यात्मकप्रत्यक्ष विशेष एव विपरीत निश्चय विशे
षस्यैव समानेन्द्रियजन्य बाधनिश्चयस्यैव तथात्वे पगमात सति विशेष दर्शने अकिंचित्कारोत्त्वोपगमादि
त्यर्थः सत्यपि यावत्ताभाव व्याप्यः दर्शने संखा दोषा तत्त्वादि भ्रमस्पपीतत्वाभावचाष्टुषविरोधित्वेन किं
चित्करत्वात्तद्विदित्युक्तं तथाच दोषविशेषलौकिकसंनिकर्षादि जन्यस्या एतत्वादि मञ्जुषादिकं प्र
ज्ञा

तिविशेषदर्शनाभावविशिष्टतद्भावचाक्षुषत्वादिनाप्रतिबंधकत्वेऽप्यनुमिसादौतद्भावनिश्चयत्वेनैवप्रतिबंध
 कत्वं नतूतत्रविशेषदर्शनस्योत्तेजकत्वं एतदेवस्फुटिकरोति नहीति सहविपरीतनिश्चयः जौरवादिनिपरोक्ष
 विशिष्टबुद्धिप्रतिष्ठाघवादिपरीतनिश्चयत्वमात्रेणप्रतिबंधकत्वादितिभावः प्रामाणिकजौरवस्यादोष
 त्वादुहमानाभावाच्चेति ननु दोषविशेषाजन्मप्रसंख्यविशेषदर्शनाभावविशिष्टविपरीतनिश्चयमात्रस्यैव
 विशेषित्वादिपरीतनिश्चयविषयस्यैवेति प्रागुक्तं विफलमत आह न वेति चाक्षुषादिमते मानासादिसा
 दिना अनुमानिकाद्युपग्रहः तथापि मानसादिबाधनिश्चयदशायां दोषविशेषादिचाक्षुषाद्युत्पत्त्यर्थ
 मेव समानेद्वियजन्मात्मनस्य विशेषस्पृश्यस्याभिधानमितिभावः ननु सत्त्वनिबाधनिर्णयविशेषदर्शनी
 नरक्वचिच्छाब्दबोधस्मानुभवीकत्वान्परोक्षबुद्धिस्थानेचिविशेषदर्शनस्योत्तेजकत्वमन्यथातौप
 योगस्यादत्त आह उपयुज्यते चेति क्वचिदिति पत्रविशेषदर्शनं न बाधस्याप्रामाण्यग्राहकं तत्र बाध

हेरय.

नास्योत्तरमेव विशिष्टबुद्धिस्वीकारादिति भावनचेति वाच्यमित्यन्वयः ^अ शानलक्षणेति तथा च परामर्शभावादेव
 नुमित्तु स तौ बाधस्य तत्र प्रतिबंधकत्वे मानाभावः अनुपपद्यते व्यभिचारधिर्येति साध्याभाववान् पक्ष
 हेतुमानित्यग्रहस्यापि व्यभिचारधीत्वादिति भावः भेदादिति तथा च यत्र बाधनिश्चयोत्तरं परामर्शस्तत्र
 व्यभिचारज्ञानस्यानावर्यकत्वाद्वा एवा नुमितिप्रतिबंधकज्ञानमिति भावः विरोधिनोपितद्व्याप्यत
 दभावयोरेकनिश्चयगोचरत्वमभ्युपेसाह अभिदैपिती बाधग्रहपरामर्शयोः रभेदैपिसर्धपरस्यरेति
 हेतौ साध्याभाववद्वृत्तिताभावगाहने एव ज्ञानस्य व्यभिचारिधीत्वात्त्रिरुक्तसमुहलंबनस्य च
 अतथात्वादिति भावननुक्तसमुहलंबनस्यैव हेतौ साध्याभाववद्वृत्तिताभावगाहले कोविरोधइत्यत आह
 एकत्रेति निश्चयेत्यस्य स्वारसिकेसादितेन बुभुत्सादिवशा धेतुसाध्यव्यभिचारीतरतदभावांश्चेति समुच्च
 यस्योपगमेपि नश्यति ननु प्राचोमते हेतुसाध्याभावयोरेकधर्मिवैशिष्ट्यावगाहिज्ञानस्यैव व्यभिचार

38

32

द्वित्वा साध्याभाववान् हेतुमानीसादि ग्रहस्यैवोक्तसमुहालंबनस्यापि व्यभिचारज्ञानत्वमेवेत्यत आह पूर्णं
 श्रेतिलिङ्गत्वात् नानुमितिकरणस्य पूर्णत्वं व्यापारिभूतपरामर्शसंपत्तिः अकिंचित्कुरत्वाद् अनुमि
 त्यनुत्पत्त्यप्रयोजकत्वात् तथा चावस्थं तत्र बाधनिश्चयत्वेन पृथक्प्रतिबंधकत्वं वाच्यमिति भावः ननु लं
 गोपधानपक्षस्य प्रामाणिकत्वे व्यभिचारज्ञानस्यापि साक्षादेवाऽनुमिति विरोधित्वान् बाधनिर्णयः पृ
 थग्वीरोधित्वात् त आह उक्तं श्रेति साध्यादेरित्यादिपदाभां पक्षतावद्धेदकादेः साध्यवृत्तित्वोच्यपय
 हः गङ्गरे साध्यादेः पक्षावृत्तित्वात् तित्वादिगहामूलोक्तं समाधाने निरसयितुं यरिस्तस्य दर्शयति यत्तिसादि
 नाअहं निर्णयत्पत्वे अर्धनिश्चयकार्यकारित्वेन नुकार्यानुपयुक्तोपि प्रामाण्यग्रहः सामाग्रावंशादेवाः
 भूपेतव्यइति साध्याभाववत्ताज्ञानस्य कार्यवत्साध्याभाववृत्तित्वज्ञानं तत्कारित्वसं
 पत्तयइत्यर्थः साध्याभाववृत्तित्वप्रामाण्यकसाध्याभाववत्ताज्ञानत्वेनैव हेतुत्वादिति भावः प्रथमोऽसन्नत्व

हेरव

एया किंचित्करं त्वादाह उपजीव्यत्वात् त्वेत्यर्थः तथा च सदेतोरेवेति न्याय एव साध्याभावप्रमात्वं निश्चयस्यानुमिति
 विरोधित्वे मानमिति भावः व्यभिचारज्ञाने प्रथमिकोपजीव्यत्वे व्यतिरेकमाह नत्वेति तद्विधान साध्याभावज्ञा
 नस्य प्रमात्वं निश्चयाधातमित्यर्थः तस्य साध्याभावप्रमात्वं निश्चयस्य - त्वादिति व्यभिचारज्ञानस्य बाधति
 श्वपाभावस्थल एव प्रतिबंधकतायाः क्लृप्तत्वादिति भावः साध्याभावज्ञानस्य प्रमात्वं निश्चयो व्यभिचार
 ज्ञानस्योपजीव्य इत्याशयेनाह अग्रहीतेति अग्रहीताप्रामाण्यकस्यैव साध्याभाववत्त्वादिति निश्चयस्य साध्या
 भाववृद्धित्वज्ञानादिलक्षणसकार्यकारिणादित्यर्थः अथाग्रहीताप्रामाण्यकस्यैव ज्ञानस्य स्कार्यकारि
 त्वेन ननु निश्चितप्रामाण्यकस्य यत्र किंविनिगमकमत आह अन्यथेति यदि निश्चीतप्रामाण्यकस्यैव ज्ञा
 नस्य स्कार्यसंपत्तये प्रअप्रामाण्यनिश्चयापेक्षायां अनवस्थापात्तिरेवाधिकेत्यर्थः न चैवमप्यनिश्चय
 स्पप्रामाण्यमानप्रयासो विफल इत्यत आह अप्रामाण्येति अस्तुवाप्रमात्वेन निश्चयमानमेवार्थज्ञानं

स्वकार्यकारितयापिवादिसाध्याभाववत्त्वांशे निश्चयात्मकमेवामभिचारज्ञानमनुमितौ विरोधस्यातदा तस्याविशिष्ट
 वैशिष्ट्यबोधत्वनियमतद्देतः साध्याभाववत्तानिश्चयस्य प्रमात्तन्निश्चयोऽप्यभिचारज्ञानार्थमप्ये सृणियः
 स्थानत्वेतदस्ति तदभावांशे संशयात्मनोपि व्यभिचारज्ञानस्यानुमितिविरोधित्वादप्यथा वायुरूपवानस्य
 र्शादित्यादिपक्षे साध्यसंदेहदशायामप्रयोजकत्वे न स्यादित्यस्य रतार्थं श्रीभ्यामाह संशयेति साध्याभावां
 शे संशयसाधारण्यस्येति सार्थः मूलोक्तमेव सौंदर्यमतं परिष्कृतोपमस्यति यत्त्विति उपनीतकोचनमय
 त्वं तद्विशिष्टवद्वित्वप्रमाकारेण यानुमितिस्तद्विरोधिसार्थः शुद्धाक्रियाप्यवत्तानिश्चयोत्तरं संभावित्वा
 तायाः कोचनमयवद्विमानित्यनुमितेः पर्वते कोचनमयवद्विमानित्यनुमितेः पर्वते कोचनमयत्वेन वद्वि
 नीस्तितीवाधनिश्चयदशायामनुदृष्टादिति नाव्यवधिकरणेति धं दृष्टमपलस एव क्रौ कोचनमयत्वा
 भावोऽपुक्तानुमिति विरोधित्वादश्यमते बाधपरामर्शविरोधित्वेन तस्या सिद्धत्वा संभवादिति ध्येयं ननु कोच

हेरंब

नमयवद्वेत्तावच्छिन्नविधेयताकानुमितौ तादृशवद्वेत्तावच्छिन्नयाप्यवतानिश्चयत्वेन हेतुत्वाद् द्वे क्रि सामान्यव्या
प्यवतानिश्चयाकुतस्तादृशवद्वेत्तावच्छिन्नविधेयकानुमितेः संभावनाय श्यानेरुक्त बाधः विरोधी श्यादिसा
शंका निराचष्टेनचैतिविशिष्टसाध्याप्रसिद्धेतिवद्विविशिष्टसाध्यस्य व्यापकत्वाग्रहेनेत्यर्थः तेन पृथक्कांचन
मयवद्वेत्तप्रकारेण साध्याप्रसिद्धावपिन तदुपेणानुमिते संभवइति भावः विशिष्टवद्वेत्तावच्छिन्नविधेयताका
नुमितिप्रत्येव विशिष्टवद्वेत्तावच्छिन्नयाप्यवतानिश्चयो हेतुप्रकृतत्वे तत्तर बाधस्थे इव कांचनमपत्तेनिष्ट
प्रकरतानिरूपितवद्वेत्तावच्छिन्नविधेयताकैव वद्वेत्तनुमिति रतो विशिष्टसाध्यव्याप्यवतानिश्चयामा
वपिन सति रित्याशयेन परिहरति विशिष्टे इत्यादिननुशुद्धवद्वेः परामर्शेन कांचनमयवद्वेत्तप्रकारकानु
मिति हेतुस्तथा सति कांचनमयत्वानुपस्थितिदशायामपितादृशानुमित्यापत्तेस्तथाच कश्च प्रतिबंधकमय
कांचनमपत्तेन वद्भावावो बाधास्यादत आह शुद्धेति उपनयेति कांचनमयत्वाद्युपस्थितिसहकारेणेत्यर्थः

34

36

तदभावदतिनचप्रागुक्तोऽधिकरणकांचनमयत्वेन वद्धे र्वाधनिश्चये विशिष्टसाध्यस्य व्यभिचारग्रह एवास्ति दोष
 इत्यत आह तेनेति विधिकरणकांचनमयत्वादिरूपेण साध्यव्याप्तिग्रहस्यानवेक्षितत्वात् तथा व्यभिचारस्तादृश
 कांचनमयत्वाद्यवच्छिन्नप्रति योगिताकसाध्याभाववद्वृत्तित्वग्रहो न दोषायेत्यर्थः शुद्धसाध्यव्याप्तिग्रहस्यै
 वोपपत्तित्वादिति भावः मूलोक्तदूषणं प्रतिबन्दिमुद्भयोऽद्वयमिति उपनीते तुल्यमिति यदि च प्रत्यक्षस्थले विशि
 ष्टदोषाणां हेतुत्वं सर्वेषां प्रमा सामग्रीणां अप्रतिबंधकत्वं कोऽप्येतत्तथा नुमिति स्थलेऽपि तन्मया सुवचमिति
 भावः अनुपदेस्येति यत्राधे विवादस्तादृशप्रामाण्यस्यैव विजयप्रयोजकत्वादनुपदेधेरक्ततरमिति
 प्रत्यक्षस्यापि शुक्ते साधकत्वे नोपन्यासो न्यास्याद्वयजतत्वांशे तस्याप्रामाण्यादिति भावः फलसिद्धेति
 फलमुपनीता वगहित्वेन अनुमिते रनुभवस्तद्विरहेणेत्यर्थः न सामग्र्यंतरेति न च प्रत्यक्षस्थले एवा
 नुमितिसाधारणतत्प्रकारकानुभवत्वावच्छिन्नप्रत्येव तदुपनयत्वेन हेतुत्वात् तत्सामग्र्यंतरकलना

हेरबं०

तत्प्रकारक पक्षस्य सत्त्वावच्छिन्नप्रतिपत्तिश्चास्ति तत्र सिद्धसाध्यस्थल इवाप्रसिद्धसाध्यकस्थलेऽप्यनुमितेः साध्य
 विशेषणकत्वापत्तेरिति वाच्यं विशेषविधया तदभावविधेयकानुमितित्वावच्छिन्नं प्रत्येव तद्व्यापकाभाव
 वृत्तानिश्चयस्य हेतुत्वेनापरामृष्टसाध्यकानुमितो विशेषणत्वाविशेषणत्वासंभवात् उपनीतविशे
 षकर्मनसाध्यनुरोधेनादलौकिकप्रत्यक्षत्वावच्छिन्नप्रत्यवतदुच्यते न हेतुत्वात् ततो दृशानुभव
 त्वावच्छिन्नप्रत्यकोपनयस्य हेतुत्वेपि कांचनमयवद्वित्वावच्छिन्नविधेयकानुमितो तादृशवद्वित्वावच्छि
 न्नव्याप्यवृत्तानिश्चयस्य कांचनमयत्वनिष्ठप्रकारतानिरूपितवद्वित्वावच्छिन्नविधेयताकानुमितेऽपि
 कांचनमयान्यवद्वैवीर्यनिश्चयस्य विशेषणसामग्रीत्वात् तद्विराहादेव शब्दवद्वैः परामर्शद्विपनीत
 कांचनमयत्वप्राकारेण वद्वैरनुमित्यसंभवाच्चेति भाव उच्यते तस्योत्तरवाधानवतारदृशायामित्या
 हिस्तेन राशभावन्यवद्वैवीर्यदृशायामपरा मर्शादेव रासमिष्यवद्वैमानि तस्मिन्नुमीत्येवानुभविकत्वेपि

39

31

ननु ननु विशेषे विशेषेण मित्यादित्यायेन कांचनमयत्वादिकांचनमपवक्रित्वाद्यनुमितिरितरवाधसलाघ
 वादिप्रतिषेधानस्य च विशेषतो न न तकार्यकारणभावः काल्पते लजोरवात् किंतु लाघवात् अकारका
 नुमितौ तद्गानत्वेनैकमेकहेतुत्वमितरोपनीतमानत्वमावश्यकमत आह अन्यथेति उपनीत जलादेवा
 नुमितौ मानस्वीकार इत्यर्थः लिंगोपधानपक्षस्य प्रामाणिकत्वे वद्वे हेतुतायां पर्वतप्रमेय इत्यनुमि
 ते लिंगविषयकवक्रिमत्ता निश्चयत्वान्नतो वद्वर्धिनः प्रवर्तिर्भवत्येवेत्यतः प्रमेयत्वादिनेत्युक्तं प्रवसा
 पत्तिरितितथाच गतितरा संभवादेवेतरवाधादेरविशिष्टानत कार्यकारणभावः स्वीकर्तव्य इति भा मूले पक्ष
 धर्मता बलादनुमितौ प्रसिद्धमाहानसीयवक्र्यादिकं सूत्राधात्तसिद्धातीति भावः पथगोष इत्यर्थः
 विदितौ न तथेति न विशेषतो महानसीयवक्रित्वादिप्रकारेण नुमितेः संभवेनेत्यर्थः तथाच कुत्रविशे
 षतो वाधः प्रतिबंधकः स्पष्टिति भावः सामान्यतो वक्रित्वादिसामान्यप्रकारेण विशेषतो बोध इति महानसीय

हेरब

वक्रिधर्म इत्यर्थमिति अन्यथा गृहे घटो नास्तीति निर्णयदशायां इव्यमस्तीति धिर्नस्यादिति भाव ननु न ह्यति
 वैशिष्ट्यावगाहि। तानं प्रति तद्यत्तिप्रतियोगिकाभावनिर्णयत्वेनैव समानविषयतया प्रतिबंधकत्वं ननु तद्धर्म
 वच्छिन्नवैशिष्ट्यावगाहि बुद्धित्वावच्छिन्नप्रतिज्ञद्धर्मवच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावनिश्चयत्वेन समानप्रकार
 तया तथात्वं तत्तद्यत्तिमात्रवत्पतंत धर्मोत्तरभावेनानंतहेतुत्वकल्पने गौखात् गृहे घटो नास्तीत्यनंतरं
 इव्यमस्तीति प्रामाण्ये घटान्मद्व्यावगाहित्वेषुपपत्तेस्तथाच महानसीयवक्त्रौ लाघवप्रतिसंधानादिब
 लाजायमानावक्रित्वाप्रकारेणपिमहानसीयवक्त्रिविषयिण्यनुमिति कथं महानसीयवक्त्रेर्वाधनिश्चय
 सति स्यात्तादृशवाधनिश्चयस्यापि तद्विरोधित्वादिन्युपाध्यायमतमाशंक्य निराचष्टे न चेति संशयादिति तथा
 च तत्तद्धर्मोत्तरभावे प्रतिबंधकतायां गौरवमिति प्रामाण्यं कचादास्ते यमन्यथा तन्न दुपाभावस्य निश्चयस
 त्वा इव्यत्वेनापि तदुत्तुपस्पसंशयो न स्यादिति भावननुक्त संशयारोधा हरं प्रत्यक्षं प्रत्येव समानप्रकार

दक प्रकारक निश्च योपिना संभावितभावः तादृशेति रूपमिन्नधर्मिक रूपत्वप्रकारक संशयोपै सौ योर्विरहे
 पितर्थः तयो र्वायु धर्मिकयोः रूपवत्तासंशयानुत्पत्तौ ननु यद्येवमदिरूपस्य बाधनिश्चयदशाया मतिरिक्तरूप
 संभावनस्यैव वापु रूपवान्वेत्यादौ करो को ध अतिरिक्त संभावन विरह विशिष्ट स्यैव तदभाव निश्चयस्य वि
 रोधित्वा दिति कया तदाप्या हा दोष विशेषादितिय च पीने ह श्रुतमित्येव वक्तुमुक्तिं न च श्रुतशब्दस्य गुणपर
 त्वधर्मवारणा यद्व्यपदं --- व निर्देशादेव तद्भ्रमवृत्ता सादन्यथानेह श्रुतशब्दः पु लिंगनिर्देशा पत्तेः एतेषु
 क्तादयः पुंसीत्यनुशासनात् तथापि समवायेन सीत्प विशिष्टस्य लाभार्थं द्रव्यपदं अन्यथा कालमादिति
 तस्य स्थामादेरपि परं परया श्रुततत्त्वात् तदभाव निर्णयेपि --- तस्य शंकादेर्विशिष्टज्ञाने बाधकाया स्तेरिति भा
 वः नन्वेह शब्द एव इत्यादि दर्शनं न परोक्ष विशिष्टबुद्धिस्थले समान विषयत्वेन विरोधिनाया बाधकमत आह
 धर पटौ न सत्तद्वति ननु क्त निश्चयस्य घट पटौ भवत्वा व क्ति नत्वप्रतियोगिता कत्वेन घटा भावस्यैवाका हि

30
39

लातुत्तरं घटो स्तिती प्रत्य वाधकाभावः प्राच्ये प्रत्येकाभावस्यैव द्वित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वेन पणमादत्त आह वदं
 डी चैत्रो नास्तिती नचात्रा पदं डी चैत्रत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वेन मैत्राघभाव एव भासत इति तदुत्तरं चैत्रो स्ती
 ति प्रासये वाधकाभाव इति वाच्यं तादृश भ्रम सामग्रा अनावश्यकत्वा दस्यथा तत्तु यद्व्यक्तिविशेषवु
 द्विप्रतिलक्षणादिति योगिकाभावनिश्चयत्वेन भिन्नविषयकज्ञानस्यापि विनिगमनाविरहेण प्रतिवेधकत्वा
 यत्तेः घटिना स्तिसादिनिश्चयस्य पटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वेन घटा घभाव भ्रमत्व स्वीकारेणैव तदुत्त
 रं घटो स्तिसादिबुधेः संभवित्वाद्बुधो नास्ति सादिनिश्चयस्य पटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वेन पटा घभा
 वत्त्वभावनत्व स्वीकारेणैव तदुत्तरं घटो स्तीति बुद्धेरनुसाद संभवादिति भावः ननु समानप्रकारकत्वेनै
 व विरोधित्वेन महानसियवद्वैवाधनिश्चयपदशायामपि साल्लेगपरामर्श इत्यप्रकारेण तादृशे वद्वैवमा
 नुमितिः स्यादतस्तत्र प्रतिवेदिमाह साल्लेगोत्तादिचत्वर्यः विशेषेति समानप्रकारकत्वेन विरोधित्वमते

हरं व

महानसीयवक्त्रे बाधदशायामिवसमानविषयकत्वेनाविरोधित्वमतेपितादशवक्त्रिर्वाधानवतारदशायामुक्त
क्रमेण भ्रमानुमितिप्रसंगासमानइत्यर्थः यदिपर्वतोवक्त्रिमाणीत्यनुमितेर्वाधत्वप्रकारेण महानसीयव
क्त्रिप्रकारकत्वेपिनभ्रमत्वंवक्त्रित्वाद्यवच्छिन्नाभाववतिवक्त्रित्वाद्यवच्छिन्नप्रकारलाकज्ञानस्यैववक्त्रित्वा
वच्छिन्नस्यभ्रमत्वादित्युच्यते यदिवा - मौत्सर्गिकंप्रामाण्यमित्यस्परक्षा यैवक्त्रित्वादिप्रकारेण महानसीय
वक्त्रादेर्ध्रमानुमितिहेतुत्वेन विशिष्यदोषाः कल्प्यन्तेतदासमानप्रकारकत्वेनविरोधितामतेष्वन्यवच
मित्याशयेनाहासमानसमाधानश्चेतिव्यापकत्वेतिव्यापकतावच्छेदकत्वेनागृहीतमपित्यर्थः लाघवज्ञानादि
त्वादिनातदितरबाधनिश्चयस्योपग्रहलाघवज्ञानस्पर्सरुकारितास्थलमाहपदेतिव्यापकतावच्छेदकीभूत
स्यजीवनप्रतियोगित्वत्वात्प्रकारत्वेदोषमाहअन्यथेतिजीवित्वग्राहकप्रमाणंतरस्यतदानीमसत्त्वादि
तीतिभावः। ननुजीवित्वानापीयेपिहेतुंतरेणैववक्त्रेसत्त्वानुमानंमविष्यतित्यत आहएवमिति सिद्धादि

कंकर्तृजन्यकार्पत्वादिसत्र शिष्यादिकर्तृरेकत्वमपि लाघवज्ञानवशात्प्रकारो भविष्यति तस्य अत्रैकत्वं न संख्याविशेषः
 कर्तृ नानात्वेऽपि तत्संभवात् नापिशितितं न्निष्ठा न्योन्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकं तथा प्रकृतान्निमित्ते पूर्वक्षिति
 कर्तृरूपमिच्छा तदंतरभाव्यलाघवस्यास्य संभवात् तथाप्येकत्वमद्वितीयत्वं तच्चान्तेतनभिनासमवेतजीवतदितरा
 वत्ति द्वित्वस्यानाधिकरणत्वं तादृशं च द्वित्वं जीवद्वयपर्याप्तमेव शूल भंडश्चरघटयोर्द्वित्वं न चेतनभिन्नासमवे
 तजीवेश्वरयोर्द्वित्वं च न जीवतदितरावत्तिती तदधिकरणत्वेऽपि नेश्वरस्य निरुक्तैकत्वबाधः यत्कर्तृपर्या
 प्तद्वित्वजीवावत्तिद्वित्वोभयश्च नैकत्वं जीववत्तिद्वित्वस्य कर्तृमात्रपर्याप्तत्वेऽपि कर्तृद्वयापत्तिगौरवेण ता
 दृशद्वित्वद्वयाभावस्यैव शिष्यादिकर्तृरद्वयपणमात्रतादृशैकत्वं च घटएव प्रसिद्धमिति तत्तुच्छं कर्तृपर्याप्तस्य
 जीवेश्वरयोर्द्वित्वस्य जीवावत्त्यश्च न तेश्वरयोर्द्वित्वस्याधिकरणत्वेऽप्येव शिष्यादिकर्तृरद्वयपणमात्रता
 भावात् एकत्वं अद्वितीयत्वं तच्च निरुक्तद्वित्वमिति परमार्थः तथापि कर्तृपर्याप्तद्वित्वद्वयश्च न अधिकरणात्

हेरंक

कस्वसमानाधिकरणद्वित्वसामान्यकैकत्वमेव हि कर्तृरेकत्वं तन्मात्रमपि मंदं स्वत्वस्यानुगतत्वेन धरादि
 निष्ठैकत्वस्वपदेनोपग्रहे सितिकर्तृरेतस्मात्वाधाअतिरिक्तस्य इश्वरीयैकत्वस्य प्रकृतानुमितेः पू
 र्वमसिद्धत्वादिति धेयं अन्यथा लाघवशब्देकत्वस्याभावेन प्रकारांतरेण सितिकर्तृरेकत्वा निर्णयदशायां
 तत्रैकत्वसंशयो भवत्येवं सत आह अनुमितेश्चेति ताद्रूपेणेति यदुपविशिष्टे घातप्रतिसंधानं तत्र कारेणे
 सूर्य तथा विधेति यद्रूपविशिष्टे लाघवं तदवच्छिन्नावगाहिते नानुमित्यनुभवसाय विरहादित्यर्थः न सिद्धे
 तिदिप्रमाणाभावाद्यापकृतावेच्छेदक रूपेण लघ्वर्थविषयताकानुमितित्वावच्छिन्नप्रत्यवलाघवज्ञानस्य
 सहकारित्वकल्पनाया अप्यभावादिति भावः लाघवज्ञानस्य लेवाधासंकरस्य संहर्तृना हादृष्यं चेति माह
 न सिद्धवद्गौलाघवप्रतिसंधानबलाद् द्विसामान्यस्य परामर्शवक्तृनौ सिद्धेति वाधप्रतिबंधाद्यतो बाधः प्रत्यक्षे
 षड् इत्यर्थः न चैवं महानसीयवक्त्रे स्तरस्य वक्त्रे शब्दबाधनिश्चये वक्त्रे सामान्यानुमितेः स्यात् वक्त्रे सामान्य

२४

५१

सपरा मर्शसत्वादिति वाच्यं विशेषाभावाद्द्वयस्यैव क्रिसामान्याभावव्याप्यत्वात् हेऽष्टरूपात् अन्वयात् तस्यैव विरोधि
 त्वादिति भावः शङ्कते सल्लिङ्गेति लाघवज्ञानादिसंख्योक्तादिपदग्रहात् तस्यैव वाधस्य सारुकात्स्यत्वात् तामाह
 पथेति न चैत्रो भुङ्क्ते पितृणां दिसत्ररात्रितरभोक्तृत्वस्य वाधनिर्णयरात्रौ भुङ्क्ते इत्याकारानुमिति जायत इत्यर्थः
 इतरवाधस्थले वाधासंकरः -- यति एवमिति पृथिव्यादिति गंतानां मनुष्येभ्यो भिन्ना चेतनत्वेन परिग्रहः तथा
 च इच्छा इत्याश्रिता उपात्तादि सत्रमनौ भिन्नचेतन इव दत्तित्व -- वाधनिर्णयदशायां मनुष्या चेतनत्वेन तैर्मा
 नुष्यदत्तित्वप्रकारेण जायमानानुमितिर्मनो दत्तित्वाभावप्रमया प्रतिबध्नात इति मनुष्यदत्तित्वाभाव रूपो वि
 शेष्यबाधो दोष इत्यर्थः अनेदमवधेयं महानसीयान्पवद्भेर्वाधनिश्चयो मे न माहानसीपवद्वित्वावधि
 न्यविधेयतानुमितौ हेतुशुद्धबुद्धेः परामर्शद्विशिष्टवद्वित्वावच्छिन्नविधेयताकानुमितिसंभवात् विशि
 ष्टेण वद्वेः परामर्शदुसनायां तादृशानुमितौ व्यभिचाराच्च किंतु महानसीयत्वनिष्ठप्रकारतानिरुधि

३

हेरंब०

त।सिंभुधवक्रित्वावच्छिन्न विधेयताकानुमितित्वावच्छिन्नं प्रतिपेव महानसियान्य वक्रभावा निश्चयत्वेन हेतुत्वं सर्वत्रेतर
 बाधस्थले विशेष एते विशेष्यमिति न्यायनैमानुमिति स्विकारात् यद्यप्येवमपि व।र्द्धमहानसियत्वे लाघवमित्येवंप
 त्रिवंधानजन्यामां व।र्द्धि सामान्यपरामर्शोत्तर तादृशानुमितौ अभिचारः तथाप्यव्यवहितोत्तरत्वं संबंधेन तादृशबा
 धनिश्चय विशिष्टत्वेनापि कार्यविशेषणान्न दोषः अव्यवहितोत्तरत्वं च यथानुगतानतिप्रसक्तं तथोक्तं मनुमिति ग्रंथे
 अस्माभिः न चैवं तादृशबाध निश्चय विशिष्टत्वमेव कार्यतावच्छेदमस्तु महानसियत्वं निश्चय प्रकारतानि रूपि
 तवक्रित्वावच्छिन्नं प्रकारकत्वप्रवेशो व्यर्थ इति वाच्यं भ्रमत्वेनागह्यमाणस्य तादृशबाधनिश्चयस्य हेतुतयापत्रम
 हानसियान्यवक्रिः शून्यः पर्वतोद्वयमित्येवं ज्ञानदृश्यां पर्वतत्वावच्छेदेन वक्रिभ्यावत्वस्य महानसियान्यव
 र्द्धबाधस्य च समुहालंबन निर्णय एव तादृशबाधांशे भ्रमत्वज्ञानं - कहः तदव्यवहितोत्तरात्पन्नायां महान
 सीधवक्रिमापर्वतोद्वयं पर्वतश्च वक्रिमानित्येवं समुहालंबनानुमितौ अभिचारस्वारणार्थं तद्विशेषणस्यावश

४३
५२

कृत्वात् अन्यथा तत्रापि पर्वतो महा न सिय वद्विमानित्यनुमितिप्रसंगात् न च गृहीता प्रामाण्यकस्य महा न सियान्य
वद्विर्नस्ति । ती बाधस्य निश्चयोत्तरं महा न सीय वद्विभिन्नवद्विर्नस्ति निश्चयादपि महा न सिय वद्विमानित्यनुमि
त्युत्पत्त्या व्यभिचारतदप्रामाण्यज्ञाने व्याक्तेरनुतेजकत्वे तु तृतीयक्षणे एव तादृशानुमित्यापत्तेरिति वाच्यं महान
सीय वद्विभिन्नवद्विर्नस्तीति बाधनिश्चयस्य महान सीय वद्वि ५ त्मक वद्विमानित्या कारकनुमितिप्रत्येव हे
तुतया महान सिय वद्विमानित्यनुमितेरवतत्रानुपादाने यदीतरघटित सामान्यस्य वा निर्णयसद्वृत्तिरसामा
न्यप्रकारकानुमितिप्रत्येव तादृशबाधनिश्चयस्य हेतुत्वात् तत्रा प्रामाण्यज्ञानानास्ति महान सियान्य वद्वि
भावनिश्चयोत्तरं महान सीय वद्वित्वा वद्विभिन्नवद्विर्नस्तीति मर्शतादृश वद्वित्वा वद्विभिन्नविधेयता कानुमितिः सा
पि महान सीयत्वनिष्ठ प्रकारतानिरूपितवद्वित्वा वद्विभिन्नप्रकारता कैवतादृशप्रकारता कवुद्वित्वस्यैव महान सि
यत्वा वद्विभिन्नव्याप्यवत्तापरामर्शता दृशवद्वित्वा वद्विभिन्नाभावनिश्चयप्रतिबंधत्वात् च तथा च तत्रैवा गृहीता प्रामा

हेरव.

एकस्य महानसि यान्यवङ्गभावनिश्चयस्य हेतुतायां निश्चयमिचारदतिवाच्यं तादृशानुमितेर्महानसीयत्वनिष्ठप्रका-
 रतानिरूपितवद्वित्वावच्छिन्नप्रकारताकत्वेपि महानसियत्वनिष्ठप्रकारतानिरूपितसिद्धवद्वित्वावच्छिन्नवि-
 धेयताकत्वाभावादेव व्यभिचारासंभवात् विशिष्टवद्वित्वस्यैव मन्त्रविधेयतावच्छेदकत्वात् एवं महानसीयो वद्विर्ता
 स्तीत्यादिनिश्चयो महानसि यान्यत्वनिष्ठप्रकारतानिरूपिततत्तद्वद्वित्वावच्छिन्नविधेयताकायां महानसीया
 न्यवद्विमानिसनुमितौ हेतुः एवं महानसि यान्यां अरुणवद्विर्ता स्तीत्याकारनिश्चयो महानसि यत्वरूपेण
 लोभप्रकारतानिरूपितवद्वित्वावच्छिन्नविधेयताकात्मकमहानसि यारुणवद्विमानिसनुमितौ हेतुर्न
 तु महानसियत्वविशिष्टारुणत्वनिष्ठप्रकारतानिरूपितवद्वित्वावच्छिन्नविधेयताकानुमितिं प्रत्येवं तस्य हेतुत्वं
 महानसियो योरुणस्तम्यवद्विनास्तीत्येवं बाधनिश्चयादेव तादृशानुमित्युत्पत्त्यादेन व्यभिचारात् एकत्र द्वयमित्या-
 कारकविषयताया अप्युक्तस्थलमेवोदाहरणं तत्रैकस्यां प्रकारतायां प्रकारताद्वयनिरूपकं तत्रैव तत्स्वीकारा

४३

नरुका इत्याश्रितो गुणत्वात् दिसादौ तु यथि आत्मक इव्यवत्ति तत्त्वावच्छिन्ना भावत्त्वप्रकारक निश्चय एव पृथिव्याद्यं य
 इव्यवत्तित्व प्रकारताकानुमितौ हेतुर्न तु प्रतिव्यादिवत्तित्वाभावप्रकारक निर्णयः सामान्यघटित विशेषबोधस्यैव त
 यात्तद्वत्तथा गुणवत्तित्वाभातिर्णयदश्यामिच्छाश्रुणान्य इव्यवत्तिरित्यनुमित्या पत्तेः नच गुणवत्तित्वं न प्रयेति
 तस्य विशेष इति तद्वाधनिर्णये पुक्तानुमितिनेतिवाच्यं सामान्य विशेषभावस्याकिंचित्करत्वादप्यथावद्विमान्त्रधू
 मादिसादौ निलान्यवक्ष्यभावप्रकारक निश्चयानीलवद्विमानित्यनुमिते रतुत्पत्त्यप्रसंगा नीलस्पवद्विनि
 शेषत्वाभावात् एवंशुद्धपर्वतेवद्वेपराशरीदपि कांचनमयः पर्वतो न वद्विमानित्येवं बाधदशा कांचनमयः
 पर्वतो वद्विमानो त्यनुमितेर्ज्यापमान पर्वतः कांचनमयो नेति प्रमथापतिबध्पतइति तद्विषयिभूत कांचनमत्वाभाव
 विशिष्टः पर्वतोपि बाध एव न तु सिद्धिः कारणीभूतपरावमर्शो निरोधित्वा दिसादिवद्वुत्तरं स्वयमूहनीयमिति हि क
 कपिसंयोगात्तत्तादिसादिसहेतो व्यभिचारित्वापातादाहा किंतीसादिकमिति संबंधविशेषे निसाध्यतावत्त्वे हेतवः

कसंबंधावच्छिन्नेत्यर्थः त्रियामकसंबंधमात्रस्यप्रतियोगितावच्छेदकत्वमाह स दंतेन चैत्रो ग्रेमान इव त्वादिसादौ
 स्वाभित्वसंबंधेन साध्यतायाः अभिचारिणो नाव्याप्तिः स्वत्वेनेति तद्वन्धुप्रागभावावच्छिन्नो घटस्तद्वन्धुवान्नि
 द्युगदिसादिसादौ तत्तत्कालावच्छिन्नतत्तद्वन्धुप्रागभावनिश्च
 यस्यविरोद्धित्वा तद्विषयस्य तत्तत्कालावच्छिन्नतद्वन्धुप्रागभावादेर्वाधत्वस्य स्पष्टत्वेन सर्वसंमतत्वेने
 त्यर्थः स्वमते तु तत्तत्कालावच्छेदेन तत्तद्वन्धुप्रागभावस्यापि तत्र बाधत्वं संभवतीत्याहुतत्रेतिप्रतियो
 ग्याश्रयेति धर्माणीतत्प्रागभावाकालावच्छेदेन तत्तद्वन्धुप्रागभावस्य व्याप्तिवादेऽप्युत्पादित्वादित्यर्थः अतए
 वेति तत्प्रागभावाकालावच्छेदेन तद्वन्धुप्रागभावस्य सत्त्वादेवेत्यर्थः त्रिरावाधमिति तत्कालावच्छिन्नघ
 टधार्मिकरूपत्वावच्छिन्नवत्तावुद्धौ तत्कालावच्छिन्नघटधर्मिकरूपत्वावच्छिन्नासंताभानिश्चयस्य नि
 धित्वा तद्विषयस्यैव तत्र बाधत अन्यथा स्यामला दशायां घट एव प्रागभाववत्तानिश्चयेपि तत्कालावच्छिन्नरूप

४५

वत्तात्तातोदये न साध्यतावच्छेदकीभूतरूपत्वावच्छिन्नवत्ताबुद्धिप्रतिरूपप्रागभाववत्तानि श्वयस्याविरोधितेन तद्धि
षयस्य बाधत्वायोगान्तरूपत्वावच्छिन्नप्रति योगिताकत्वेमन्नाभावात् तत्तत्कालावच्छिन्नतत्तद्व्यक्तित्वावच्छिन्नप्र
कारताः बुद्धिं प्रत्येव तत्तत्कालावच्छिन्नतत्तद्व्यक्तिप्रागभाववत्तानि श्वयस्त्वेन प्रतिबंधकत्वादिति भावः शिखरा
वच्छिन्नपर्वतो वद्विमान्धूमादित्यादावपि असिंकीर्ण बाधसंभवात् मूलभूतता मया कुर्वता ह एवमिति घटत्वा
त्वादेवेति पंचमी प्रसंगादितिः पंच पक्षतावच्छेदकावच्छेदेनानुमितौ तादृशधर्मविशिष्टबाधनिश्चयाभाव—
यकइति तच्छब्दे भागा सिद्धिः साधनादपि तादृशानुमितिरिष्टेवेति वाच्यं। अनुभवविरोधात्संयोगमात्रेण वक्ष्यादौ या
पकतावगाहितः पर्वतत्वावच्छेदेन धूमवत्ता परामर्शसर्वतत्तावच्छिन्नसंयोगे नैव पाषाणमपत्तावच्छेदसंयो
गेनापि पर्वतवत्तानुमितिप्रसंगाच्च तादृशसंबंधेनापि बोधनिश्चयाद्यभावस्यापेक्ष्यत्वात् तादृशसंयोगव्याप
कत्वाग्रहादेव तत्संबंधेन नुमितुं सादे पर्वतत्वाद्यवच्छेदसंयोगेनापि अनुमितस्यानापत्तेः तादृशसंबंधेनाप्य

एवं

नामिस्यनापत्तेः तादृशसंबंधेनापि व्यापकत्वाग्रहस्याविशिष्टतादिति भावः नचेष्टापत्तिरनुभवविरोधादिति भावः न
चसिद्धरेतितथाचकारणबाधादेवाशिखराघवच्छेदेनवक्ष्याद्यनुमितेस्वरसंभवाजत्रत्रत्रबाधस्यविरोधि
त्वेमानाभावादिति भावः अवच्छेदकत्वयोरिति यत्रपक्षतावच्छेदकत्वस्य पृथ्वित्वादेव्यापकत्वरूपमवच्छे
दकत्वंसाध्यस्यानुमितौ भासतेतत्रैवतदवच्छेदेन हेतुमत्ताज्ञानंकारणंशिखरावच्छिन्नपर्वतोवह्निमानि
स्याद्यनुमितौतुस्वरूपसंबंधविशेषात्मकमेवाशिखराघवच्छिन्नत्वंसाध्यस्य भासतइति पक्षतावच्छेदकीभू
तशिखराघवच्छेदेन हेतुमत्ताज्ञानं तत्रप्रयोजकमिति भावः पृथिवीत्वाज्यवच्छेदेन रूपत्वाद्यनुमितावपि
स्वरूपसंबंधविशेषात्मकमेवावच्छेदकत्वंभासतेनतु व्यापकत्वमिति यदि ब्रूयात्तदाप्याह अवच्छिन्नावत्ते
रिति पक्षतावच्छेदकीभूतशिखराघवच्छिन्नवृत्तेरपि सत्यः तत्त्वेन तत्त्वेन तादृशशिखराघवच्छिन्नवृत्ति
त्वेन नतु। तथापि स्वरूपासिद्ध्या सांकर्यमेवेत्यत आह संकरे पिति स्वरूपा सिद्धिः बाधात्मकयोर्वस्तुनोसं

४५

करोषि इत्यर्थः ननु ज्ञानाशंकर्येण भेदो हृदो वक्षिमान् धर्मादि सादावेव बाधस्प सौलभ्यादुक्तस्य लानुधावनं व्यर्थम्
 नोवस्त्वशांकर्यमप्याह सपखादिति तथा च यत्र खंडनं शरीरे सुखं नो स न किंतु दुःखं तत्सरिरावच्छिन्नात्मा सुखी
 दुःखादी सादौ पक्षतावच्छेदकी भूत तत्सरिरावच्छेदेन हेतुत्वा न स्वरूपा सिद्धिः किंतु तदवच्छेदेन साध्या सत्त्वा द्वा
 ध एव दोषस्या नूचैवं सर्वत्रैवानुमितौ पक्षतावच्छेदक छेदकोपलक्षिते धर्म एव साध्यस्याभावादत आह अ
 त्रचेति एतत्कालावच्छिन्न वक्षि मत्वेति अत्रैव कालावच्छिन्न त्वं वक्षौ प्रकारीभूय मास तदिति प्रां एतत्कालाव
 छिन्नत्वविशिष्ट संयोग संबंधेन वक्षि पक्षे मासत इति न व्याः अभिप्रायो मलिकार स्पानु सितिक र्तका शरीरा ज
 न्यत्वा दिसत्र विशेषा भूत स्यात्तत्त्व स्यात्तुपा धिता संपादकत्वेन साधन व्यापकत्वाद्भिधानं संगतं अंकुराद्वा
 वेव शरीरा जन्म व्यभिचारादत्त आभा साध्य स्पेति शेष इति ननु शरीरा जन्म स्यापि सकर्तृकत्वं संभवान् तथापि
 अप्रयोजकत्वा नुमानस्य तत्तर्क माह शरीर सहकारेणेति ननु साध्यस्याधन व्यापकत्वं निविशे विभूत

हरं ब.

तस्या जन्मत्वे स्यानुपाधित्वे अतो बीजमत फलितार्थमाह तथा चेति हे तोर व्यापकतयेति साध्या व्याप्या व्यापकस्य
 साध्या व्यापकत्वतियमादिति भाव एतदंत एव कचिद्वृद्धिर्निग्रंथ किंचैतौ दिमूलस्याभिप्रायं प्रकाशयनाह यद्वि
 तादि निशिष्टा भावेशरी रजमत्वादि रूपे विशेषणस्येति शरीरस्य कविशेषणस्य सार्थः व्यभिचारा बाधकत्वादि
 निविशेषणस्य वैयर्थ्यः - मइस न्यय न चैवं घ्राणे द्विपं पार्थिवं रूपादिषु मध्ये गंधस्यैव व्यंजकत्वादित्यत्रा
 विपूष्य रूपादिसस्य व्यभिचारा वारकत्वा न्नूलोक्तवैयर्थ्यतादवस्थ मत आह रूपादिस्त्रिंसादि श्रिंसादिगं
 धव्यंजकत्वस्य हेतोर्व्यभिचारे मनप्रभृतौ तस्येति श्रुद्धेवकार्थस्येति सार्थः ॥ धी ॥ ॥ सममीति षष्ठ्यं गंत धपद
 समभिवाहारादिसार्थः विशेषणत्वेति रगंधव्यंजकत्वा से विशेषणत्वा योगादिसार्थः ताव न्मात्रस्या लोका
 दि व्यभिचारित्वादिति भावः रूपादिसादिरूपा धति रिक्रान्तर्गतं य ज्ञेयत्वातिरिक्तं तदव्यंजकत्वात् तच्चेति
 मनः प्रभृतीनां गंधव्यंजकत्वे पिरूपादिव्यंजकत्वादेव विशिष्ट हेत्व भावादिति भावः अत्र रूपादिसादिषु

४६ ५६

हे पदेन विरोधाभावात् द्वयोरेव व्याप्यत्वादित्येवं मूलमभिप्रेत्याह गइति बहुवो जनप्रतियोगिका न्योन्याभावादस्यार्थः अन्य
त्रेति अन्यतरा ज न्योन्याभावस्य जन्यप्रतियोगिकत्वाभावादिति भावः अथाप्यधिवाच्यं यदि पृथिवीत्वा दत्तं ता
भावः तदा ग्रामेण पौनरुक्त्यं न ब्रूयात् संभवश्चेत्पतो व्याचष्टे पृथिवीनामन्योन्याभावइति ननु पृथिवी
त्वावच्छिन्ना न्योन्याभावस्यातिरिक्तत्वे ब्रूयात् संभवता इव स्थितिमाह स चेति तत्तत्पृथिवीभेदसमु
दायादस्यार्थः व्यभुच्यये हेतुमाह जन्यत्वस्य त्यादि जन्यत्वस्यातिरिक्तत्वमते अखंडत्वसंभवादाह एकस्ये
ति एकस्यापि जन्यत्वस्य कारणताभेदेनानात्वादिति भावः तुल्येन्यापतयेति जन्यत्वसामान्या न्योन्याभा
वतुल्येन्येवैवार्थः अन्यथा जन्यत्वावच्छिन्ना न्योन्याभावस्याप्येकस्यैवानुखंडस्य हेतुत्वसंभवादि सार्थः स
मुदायरूपत्वादिति तथा चास्यान्योन्याभावापेक्षया जन्यत्वत्वाभावकूटस्यैव वास्तव्यं व्यमेकस्मिन्नेव जन
न्यकारणभेदादनेकजन्यतासत्तादिति भावः स्नेहादौ साध्ये ब्रूनां सीतस्पर्शनामल्यस्य च जन्यत्वस्य दू

हेरव.

पोरेव व्याप्यत्वमूपादयं नेवाकर्तृकत्वे साध्यजन्या न्योन्याभावकूटस्या व्याप्यत्वमाशंकते यद्यपि सादित
 त्वं अग्राप्यत्वं न चेति हेति। सितिरकर्तृका जन्या न्योन्याभावकूटवत्वादित्यादौ न ह्यघटादि प्रत्येका न्योन्या
 भावस्य साध्य व्याप्यत्वमिति सार्थः एकैकस्य घटा जन्या न्योन्याभावस्य घटादावकर्तृकत्वव्यभिचारिह्वान् शि
 तस्पर्शादिसादौ वहुनामपिशितस्पर्शानां प्रत्येकं स्नेहाद्यभिचारित्वाद्यौ व्याप्यबाधकाभाव इति भावः समु
 दायस्य व्याप्यत्वे इति संभवतीति शेषः इत्थं त्रूषणे तास्यमित्यतिजन्मत्वाद्यभावाभावस्यैकत्वप्रदर्शनेन जन्म
 त्वाद्यवच्छिन्नभेदस्याप्येकत्वस्य मूलस्वरससिद्धत्वादिति भावः ॥ ॥ कुर्वेति नित्यमनुमानमलिकरमेकैका
 याः प्रयासगदीधिधिस्थितिभाज एवाधुनस्तदपि नैव निजं निरूढमर्थं प्रकाशयति तेन ममैशयन्तः ॥ ॥
 श्रीमहामहोपाध्याय जगदीशतर्कालंकारविरचितानुमानमणिदीधितिपणी समाप्ताः ॥ ॥ ॥

४७

खं डित

४७